— BASCHET —

O EXPLICAŢIE NECESARĂ LA O SANCŢIUNE EXEMPLARĂ

Mulţi dintre spectatorii prezenţi duminică la programul baschetbalistic din sala Floreasca, urmărind partida dintre Dinamo şi Steaua, au fost poate nedumeriţi de una din deciziile dictate în finalul meciului (mai erau aproximativ două minute) de arbitrul I. Petruţiu. În acel moment, dinamoviştii aveau un avantaj de 4 puncte şi rataseră un atac, mingea fiind recuperată de Oczelack. Şi tocmai cînt pivotul Stelei se pregătea să-şi lanseze coechipierii la un cantraatac (care putea micşora din handicap), I. Petruţiu a oprit jocul dictînd fault tehnic împotriva pivotului militar. Iar cu cele două aruncări libere transformate precis de Albu, dinamoviştii şi-au asigurat victoria...

Întrebîndu-l după meci pe cunoscutul nostru arbitru internaţional cum îşi motivează decizia din final, el ne-a răspuns fără nici un echivoc: **„deşi recuperase mingea, Oczelack a găsit de cuviinţă să vocifereze pe un ton necuviincios, pretinzînd că a fost faultat! Poate că sancţiunea s-a dovedit gravă pentru echipa Steaua în acel moment, dar nu puteam să rămîn impasibil în faţa unui asemenea act, pe care oricînd (şi în orice moment) îl voi considera nesportiv. Or. regulamentul este foarte clar în această privinţă..."**

G. COSTESCU NU A FOST MULŢUMIT DE JOCUL ECHIPEI SALE

La încheierea derbyului feminin, care a prilejuit un succes clar al Politehnicii asupra Rapidului, am solicitat o scurtă declaraţie lui Grigore Costescu, antrenorul studentelor: **„Mă bucură, desigur, victoria asupra eternei noastre rivale care ne măreşte considerabil şansele de a rămîne în posesia titlului. Dar, sincer să fiu, jocul echipei în acest meci nu mă mulţumeşte. Puteam învinge fără nici un fel de emoţii, dar s-au comis prea multe greşeli tehnice, s-au dat numeroase pase la adversar. Mai mult, în momentul cînd o jucătoare din „5"-ul de bază părăseşte terenul echipa clachează în mod nepermis de uşor. Jocurile cu Akademik Sofia mă îngrijorează realmente..."**.

CLASAMENTE

MASCULIN

1. Dinamo	8	8	0	675—560	16
2. „Poli" Buc.	8	6	2	587—494	14
3. Steaua	8	5	3	625—520	13
4. „Poli" Galaţi	8	5	3	574—560	13
5. I.C.H.F.	8	5	3	537—553	13
6. Rapid	8	4	4	615—623	12
7. „U" Tim.	7	4	3	553—502	11
8. „U" Cluj	7	4	3	483—458	11
9. I.E.F.S.	8	3	5	507—594	11
10. „Poli" Cluj	8	2	6	489—554	10
11. Farul C-ţa	8	1	7	482—624	9
12. „Poli" Braşov	8	0	8	483—533	8

FEMININ

1. „Poli" Buc.	7	7	0	437—358	14
2. I.E.F.S.	7	6	1	425—347	13
3. Voinţa Bv.	7	5	2	443—467	12
4. Rapid	7	5	2	429—366	12
5. Crişul	7	4	3	366—339	11
6. Sănătatea Satu Mare	7	3	4	455—464	10
7. Constructorul	7	2	5	354—375	9
8. Mureşul Tg. Mureş	7	2	5	350—415	9
9. A.S.A. Cluj	7	1	6	362—403	8
10. Voinţa Buc.	7	0	7	344—389	7

„CUPA SPORTUL"

1. Dinamo	74
2. „Poli" Buc.	58
3. Steaua	53
4. „U" Timiş.	46
5. I.C.H.F.	44
6. „Poli" Galaţi	42
7. Rapid	41
8. „U" Cluj	39
9. I.E.F.S.	30
10. „Poli" Cluj	23
11. Farul	18
12. „Poli" Bv.	12

PE MARGINEA DERBYULUI, CU GÎNDUL LA SOFIA ŞI ISTANBUL

Cu victoria realizată duminică asupra Stelei, baschetbaliştii dinamovişti s-au detaşat în clasamentul primei divizii, putînd fi în mod practic investiţi cu titlul (neoficial) de campioni de toamnă. Este un puternic suport moral pentru M. Albu şi coechipierii săi înaintea dificilei dispute care îi aşteaptă joi seara, la Sofia, unde vor întîlni redutabila campioană bulgară, Akademik.

Aşa cum subliniam şi în cronica precedentă, doi factori au determinat succesul echipei Dinamo în derbyul de duminică. Este vorba în primul rînd de tactica aleasă de antrenorul Dan Niculescu în repriza a doua, cînd doi dintre cei mai buni oameni ai săi se aflau (cu cîte 4 greşeli personale) pe banca rezervelor. Văzîndu-şi echipa net dominată în lupta sub panou (absenţa lui Novac s-a făcut resimţită mai mult ca oricînd), unde Tarău şi Oczelack culegeau majoritatea baloanelor, D. Niculescu a cerut elevilor săi intrarea într-o „zonă" foarte agresivă, care să limiteze sfera de activitate jucătorilor înalţi adverşi în apropierea panoului. Cu acest sistem defensiv, cu răbdarea evidentă pe care fiecare jucător dinamovist a dovedit-o în construirea atacurilor şi finalizarea lor, campionii au rezistat cu succes în perioada iureşului advers. Şi nu numai atît. Alegînd această formulă de joc (în care riscul era eliminat din principiu), cîştigătorii s-au gîndit, probabil, şi la partida lor apropiată din C.C.E., dîndu-şi seama că numai cu o asemenea tactică ei vor putea frînge elanul baschetbaliştilor sofioţi şi realiza un pas spre calificare.

În al doilea rînd, victoria echipei din Ştefan cel Mare se datoreşte jocului excelent al lui M. Albu, care în 33 de minute a înscris 36 de puncte. Nu este mai puţin adevărat însă că în acest meci nici unul dintre jucătorii Stelei nu a putut să-l marcheze strict pe căpitanul dinamoviştilor (lucru greu de prevăzut că se va repeta şi la Sofia), care a zburdat în voie pe tot terenul. Întrebarea care se pune însă este următoarea: **ce s-ar fi întîmplat cu echipa Dinamo dacă primul ei jucător nu ar fi avut un asemenea procentaj în aruncări?** Este o problemă la care trebuie să se gîndească serios toţi coechipierii lui Albu (şi mai ales jucătorii de rezervă), cărora nu le revine numai datoria de a apăra propriul lor coş, dar şi de a ataca cu o cît mai mare eficacitate.

Deşi învinsă pentru a treia oară în campionat, Steaua a făcut totuşi cel mai bun joc din acest sezon. Echipa a depus eforturi mari în apărare (exceptînd marcajul direct al lui Albu) şi a atacat cu mult nerv, mai ales în prima repriză. Dar baschetbaliştii militari, întocmai ca majoritatea echipelor noastre, au greşit neangajînd mai des — în acţiunile sub panoul advers — pe cei trei jucători înalţi (Tarău, Oczelack, V. Gheorghe), care au înscris majoritatea punctelor numai după recuperările unor aruncări greşite de la semidistanţă. Alegînd această tactică, steliştii au facilitat indirect sarcinile apărării adverse, ai cărei oameni au încheiat jocul (în marea majoritate) cu cîte trei şi patru greşeli personale. Mai mult ca oricînd, în ultimul timp, echipa lui V. Popescu suferă de lipsa unui conducător de joc, calm şi cu o bună tehnică individuală, care să orienteze şarjele ofensive exact spre punctele critice ale defensivei adverse.

Ad. VASILIU

M. Albu pătrunde irezistibil spre coşul advers

— GIMNASTICĂ MODERNĂ —

CAMPIONATUL DE JUNIOARE AL MUNICIPIULUI BUCUREŞTI

Sala Tineretului din Capitală a găzduit duminică Campionatul de junioare al municipiului Bucureşti, competiţie pentru categoriile a II-a, I şi maestre. Adriana Hoppe (Viitorul) s-a impus la categoria a II-a, iar Anca Ilie (Lic. 35) — la categoria I. Concursul maestrelor a oferit celor prezenţi un spectacol foarte reuşit, deşi la startul acestei categorii s-au prezentat numai 5 gimnaste. Lupta pentru primele locuri s-a dat între cele trei tinere valoroase componente ale lotului reprezentativ — Sabina Şerbănescu, Carmen Bucaciuc şi Maria Preda. În vreme ce prima dintre ele a concurat bolnavă, reuşind să se comporte, totuşi, meritoriu, iar Maria Preda s-a dovedit a fi într-o remarcabilă revenire de formă, Carmen Bucaciuc (Şc. sp. 2) ne-a încîntat pur şi simplu. Exerciţiile ei, presărate cu elemente dificile pe care le-a executat aproape fără greşeală, i-au adus — pe deplin meritat — primul loc I.

CLASAMENTE: **individual compus:** cat. a II-a: 1. Adriana Hoppe (Viitorul) 26,10; 2—3. Mioara Cozia (Şc. sp. 2) şi Marina Frumosu (Şc. sp. 2) 25,80; **cat. I:** 1. Anca Ilie (Lic. 35) 27,00; 2. Virginia Török (Viitorul) 26,45; 3—4. Ecaterina Petroveanu şi Luminiţa Cizer (Şc. sp. 2) 25,90; **cat. maestre**: 1. Carmen Bucaciuc (Şc. sp. 2) 37,90; 2. Maria Preda (Lic. 35) 37,80; 3. Sabina Şerbănescu (Lic. 35) 36,70. **(h. a.).**

Prim plan

ELISABETA POLIHRONIADE

- Născută în Bucureşti la 24 aprilie 1935
- De profesiune — ziaristă, la Radioteleviziunea română.
- Maestră a sportului; maestră internaţională de şah
- Vorbeşte curent în limbile rusă şi engleză.
- Are o fetiţă, Alice, în vîrstă de 11 ani
- Pasiuni extraşahiste: muzica şi conducerea automobilului.

PALMARES: Campioană naţională în 1966 şi 1970, a făcut parte din echipa României clasată pe locul II la C.M. de la Oberhausen (1966) şi pe locul VII la Lublin (1969); s-a calificat de două ori în turneul interzonal al campionatului mondial feminin; cel mai mare succes — locul I—III la turneul zonal de la Vr. Banja (Iugoslavia) în 1970.

Dacă veţi ruga pe un bun cunoscător al şahului să vă indice care sînt, la această oră, cele mai bune jucătoare ale lumii, din acest clasament nu va lipsi şi încă situată pe un loc foarte sus reprezentanta României, maestra internaţională ELISABETA (Lili) POLIHRONIADE.

A învăţat şahul la 14 ani în cadrul clubului I.T.B., foarte activ şi prodigios acum vreo două decenii. Lili a făcut progrese rapide impunîndu-se, în scurtă vreme, ca o junioară de mare perspectivă iar apoi ca una dintre cele mai bune senioare.

În dezvoltarea şi desăvîrşirea ei, un rol important l-a jucat antrenorul ei de la lotul naţional, Sergiu Samarian, *care i-a transmis nu numai multe din cunoştinţele sale dar, mai ales, predilecţia pentru studiul aprofundat al teoriei şahului, spiritul critic faţă de fiecare partidă proprie, faţă de fiecare variantă. În momentul de faţă Elisabeta Polihroniade se pregăteşte cotidian la clubul Electronica sub îndrumarea maestrului* Em. Reicher *şi el un excelent pedagog.*

Campioana României se află în stadiul deplinei maturităţi şahiste. O aşteaptă încercarea grea din turneul interzonal. Socotim că ea poate trece cu succes acest examen, continuîndu-şi apoi ascensiunea spre piscul aspru al supremaţiei mondiale.

V. CH.

— RUGBY —

O ÎNFRÎNGERE VĂZUTĂ DINCOLO DE TABELA DE MARCAJ

Acum, faptul este cunoscut de toată lumea: rugbyştii noştri au cedat, la un scor sever (3—14), echipei Franţei. Un eşec dureros, de bună seamă. Francezii, chiar dacă n-au evoluat la nivelul valorii aşteptate, s-au arătat a fi mai buni decît reprezentanţii noştri.

O analiză lucidă a acestei ultime confruntări sportive a rugbyştilor români — cu rezonanţe multiple — se impune.

Remarcăm faptul că rugbyştii francezi n-au arătat decît rareori virtuţile marii şcoli pe care o reprezintă. Totuşi, oaspeţii au demonstrat suficient de convingător că posedă o tehnică individuală şi de compartiment aproape desăvîrşită, o concepţie tactică modernă, orientată pe un joc fără artificii inutile, desfăşurat într-un tempo alert, nu de puţine ori sufocant, şi, în fine, o pregătire fizică generală şi specifică în măsură să facă faţă unei partide de uzură, cu un adversar — aşa cum au recunoscut de altfel ei înşişi — tenace. Avantajaţi de prezenţa în echipă a unui pachet de înaintaşi cu o mare forţă de percuţie, rugbyştii francezi au preferat jocul pe înaintare, în ciuda faptului că ar fi avut posibilitatea să-şi valorifice mai mult linia de treisferturi aripile şi centrii, ultimii fiind literalmente şterşi. Urmărind cu orice preţ victoria şi intuind că o pot realiza prin forţa înaintării, oaspeţii au sacrificat spectacolul ca atare pentru succesul cert.

De partea cealaltă, rugbyştii români, dominaţi psihic de miza jocului şi de renumele adversarilor (la care s-au asociat evident şi cele două lovituri de pedeapsă din primele minute ale întîlnirii), şi-au pierdut parcă busola, nereuşind să lege acţiuni dinamice şi periculoase, care să aducă în stare de alarmă pe apărătorii buturilor adverse. Asemenea acţiuni coerente au fost, dar în număr cu totul insignifiant şi din păcate nevalorificate. În partida de duminică, cel care a suportat integral şocul formaţiei franceze a fost compartimentul înaintării. Dar contribuţia celor 8 jucători din acest compartiment a fost inegală. Este notabil desigur că Şerban şi Răşcanu au dus greul în încleştarea jocului din grămezi, că Ţuţuianu s-a dovedit un prinzător valoros la repunerile din margine. Ceilalţi, însă, au evitat contactele directe cu adversarii, placajele au fost în proporţie de 90 la sută ineficiente, pe de o parte datorită întîrzierii, iar pe de altă parte, tehnicii rudimentare la acest capitol. În această privinţă ne aşteptam mai mult de la Dinu, jucător cu o experienţă îndelungată (şi chiar în meciuri cu echipe franceze). Am fi dorit ca Iorgulescu să se dovedească acelaşi jucător-bătăios — în sensul bun al termenului — ca în campionat. Speram ca Drăgulescu să manifeste mai multă clarviziune şi nu numai forţă, după cum în cazul foarte tînărului Atanasiu bănuiam că el va acţiona mai inspirat şi mai curat. Are pe conştiinţă primele trei puncte primite de echipa noastră.

Nici chiar Ciobănel, căpitanul echipei, dispecerul ei totodată, n-a avut o evoluţie constantă, scăzînd mult ca valoare în repriza secundă. Poate pornind de aici se explică şi poziţia permanent defectuoasă a liniei a III-a, care n-a mai apărut cu atributele ei fireşti-compartimentul de explozie, de start al unor acţiuni ofensive.

O decepţie a constituit evoluţia lui Mateescu, de nerecunoscut în acest meci. Chiar şi la puţinele baloane cîştigate de grămada noastră (mai puţin de 40 la sută), el a întîrziat cu regularitate transmiterea lor sau a făcut-o defectuos, determinînd, în acest fel, ratarea multor atacuri. Prezenţa lui Irimescu ca uvertură n-a oferit randamentul scontat. A avut, totuşi, unele intervenţii inspirate şi evident, dacă şi coechipierii l-ar fi ajutat mai mult, lucrurile ar fi evoluat altfel. Cei doi centri, Nica şi Dragomirescu, s-au complăcut într-un anonimat nefiresc, sarcinile lor de joc fiind nerealizate. Tocmai doi oameni de la care se aştepta foarte mult. Cît priveşte aripile, doar Braga ni s-a părut mai incisiv, mai decis, în timp ce Suciu a fost doar un simplu figurant. În fine, Durbac ca fundaş s-a arătat a fi depăşit de meci, comiţînd erori grave şi la prindere şi la expedierea baloanelor în tuşă.

Înfrîngerea de duminică, poate nu surprinzătoare decît în privinţa scorului, ne obligă să reflectăm la ceea ce se întîmplă de fapt în rugbyul românesc. Fiindcă maniera de joc din partida cu Franţa îşi are rădăcini în însuşi modul în care sînt abordate meciurile din campionat. Nu o dată am semnalat tendinţa de anti-joc a unor echipe — şi chiar a unor echipe cu pretenţii, obiceiul de a obstrucţiona intenţionat adversarii (a se vedea cazul Mateescu, duminică), prezenţa chiar în campionatul primei divizii a unor jucători cu o tehnică individuală foarte scăzută. Nu se cunoaşte bine pasa, nu se stăpîneşte tehnica placajului, nu se ştie cînd şi cum trebuie efectuate repliere sau atacul. Aşadar, carenţe care pornesc încă din perioada junioratului.

Intervine şi un alt aspect. Şi anume, imposibilitatea ca în cadrul principalei competiţii interne (divizia A) să se desfăşoare partide tari, ca valoare fireşte, întrucît în fiecare an se pleacă cu o ierarhie prestabilită, două-trei echipe fiind angajate în disputa pentru titlu, în timp ce celelalte constituie mai toate, un fel de parteneri de antrenament. În acelaşi timp, aria restrînsă de cuprindere a tineretului, limitată în fapt la oraşul Bucureşti, nu permite formarea unui eşalon larg de elemente de perspectivă, capabile să dea o permanentă vigoare echipelor de seniori. Nu trebuie trecută, totuşi, cu vederea şi lipsa de sprijin care se manifestă în multe cazuri acut în rugby, pornind de la lucruri bine stabilite (accesibilitatea pe unele baze sportive, condiţii corespunzătoare de pregătire) şi culminînd cu desfiinţarea deliberată a unor echipe cu tradiţie, cum este cazul recent al Cimentului Medgidia.

Aşadar, eşecul suferit duminică în faţa rugbyştilor francezi nu trebuie privit numai prin planul strict al comportării a 15 jucători, ci ca o chestiune de fond, cu implicaţii multiple vizînd însăşi structura rugbyului românesc. În acest context, considerăm că discuţiile nu se vor opri aici, ele cerînd o dezbatere mai largă, la care îşi pot aduce aportul nu numai factori cu responsabilităţi bine definite, ci toţi cei care iubesc rugbyul.

Tiberiu STAMA
Emanuel FĂNTĂNEANU

SELECŢIONATA DE JUNIORI A ÎNVINS PE S.K.R.A. VARŞOVIA

În cea de a doua partidă susţinută de echipa poloneză S.K.R.A. Varşovia în compania selecţionatei A de juniori a Capitalei, victoria a revenit gazdelor cu 18—3 (6—0), în urma unui joc frumos cu multe faze spectaculoase. (G. R.).

PARTIDE RESTANŢE ÎN DIVIZIA A

După cum ne informează corespondenţii noştri **P. Enache** şi **I. Boţocan,** la Constanţa şi la Sibiu, s-au disputat două partide restanţe din divizia A. În prima, **Farul — Constructorul,** victoria a revenit gazdelor cu 12—3 (9—0), iar în a doua **C.S.M. Sibiu** a învins pe **Politehnica Iaşi** cu 9—3 (3—0).

SPORTUL DE MASĂ — CU ŞI FĂRĂ MIJLOACE — LA TG. OCNA

Pitoreasca aşezare de sub munţii Nemira, cu dealuri şi ziduri de cetate crescute în mijlocul oraşului şi cu lina cîmpie ce se desface spre lunca Trotuşului, uneşte tihna patriarhală, îmbietoare pentru pensionari, cu trepidaţia noilor industrii, blocuri şi schele petrolifere care concentrează aici mîna de lucru a multor sute de tineri.

Dar, acest tineret dinamic este dornic şi de destinderea, de înviorarea pe care le oferă numai exerciţiul fizic, numai sportul.

De aceea, iniţiativele Consiliului orăşenesc de educaţie fizică şi sport Tg. Ocna, prin preşedintele său L. Bogdan, a căutat să satisfacă toate nevoile de recreare şi de întărire a trupului, printr-un evantai cît mai larg de discipline sportive, care să angreneze marea masă a copiilor din şcoli şi a tineretului de pe şantiere.

„Nu urmărim să limităm activitatea numai la fotbal — spune preşedintele C.O.E.F.S. — deşi acesta are cea mai mare audienţă în rîndurile copiilor şi ale tineretului. Am reuşit să diversificăm acţiunile, mărind sfera de participare a sportivilor la cît mai multe discipline. Este drept, cele două centre de iniţiere, create în oraşul nostru de C.J.F.F.S. Bacău, au ca obiectiv sporturi mai mult îndrăgite: fotbalul şi atletismul. Dar, nu neglijăm nici şahul, nici popicele, creînd o atmosferă de stimulare şi la aceste discipline"... Aşa am putut vedea chiar la sediul C.O.E.F.S. o sală amenajată cu mese de şah, la care se dispută concursuri dotate cu „Cupa de toamnă a oraşului" pentru obţinerea categoriei a II-a şi a III-a. Iau parte numeroşi şahişti din oraş şi împrejurimi, printre care se află şi premiaţii concursurilor de problemistică, prin corespondenţă, care au învins pe fruntaşii altor ţări.

Centrul de fotbal pentru copii şi juniori a selectat un număr de 80 jucători, metodic pregătiţi de trei antrenori calificaţi: M. Popovici, Gh. Miclăuş şi D. Varodi. Din acest centru s-au recrutat jucătorii celor două echipe din campionatul judeţean — Oituz şi Minerul Salina. Cea dintîi a dat anul trecut o luptă dramatică în barajul pentru divizia C. Astăzi, dintre „mînjii" centrului dovedesc mult talent: Ciurcanu, Jiţea, Varodin, Gheorghiţă, Nichita.

Celălalt centru de pregătire, creat în 1969 pentru atletism, lucrează sub conducerea antrenorului Ion Butucaru. Lotul judeţean şi-a ales de aici elemente de perspectivă: Florea Romeo, David Silviu, Maria Popa (excelentă la 200 m plat). Toţi au fost promovaţi în divizia B a atletismului. Echipa centrului este prezentă şi ea în campionatul de atletism al judeţului Bacău.

Mai vitregiţi sînt popicarii... Nu au o arenă proprie şi de aceea sînt obligaţi să-şi facă pregătirile la centrul din Oraşul Gh. Gheorghiu-Dej. În pofida acestor dificultăţi, ei au cîştigat titlul de campioni judeţeni, la individual şi perechi. Iar juniorul N. Andronic s-a remarcat de pe acum în faza de zonă. Şi aceasta, pentru că un antrenor priceput, N. Căşuneanu, depune tot sufletul pentru progresul sportului popicelor la Tg. Ocna.

Acestea sînt faţetele sportului de masă în oraşul în care marele patriot Costache Negri s-a surghiunit singur după detronarea lui Alexandru Ioan Cuza... Statuia luptătorului pentru Unire şi democraţie prezidează parcă eforturile generaţiei de astăzi, ce-şi ascute mintea şi îşi întăreşte muşchii în soarele unor vremuri noi, în care primatul îl constituie dezvoltarea plenară a OMULUI.

a. vis.

Echipa de juniori a centrului din Tg. Ocna, pregătită de antrenorul D. Varodin

— Înot —

CONCURS LA REŞIŢA

În ultimul concurs desfăşurat în bazinul de 25 m de la Reşiţa E. Almer a înotat 100 m în 57,0, iar Julieta Mirosu (12 ani) a parcurs aceeaşi distanţă în 1:08,3. La 200 m mixt — Rodica Petruică 2:45,6.

— Volei —

DUPĂ ETAPA VIII-a ÎN DIVIZIA B

Divizia secundă a programat şi în cea de a opta etapă a turului cîteva jocuri importante pentru partea superioară a clasamentelor. Cel mai interesant s-a desfăşurat la Craiova între formaţiile masculine Universitatea din localitate şi revelaţia seriei a doua, Electra Bucureşti, meci despre care corespondentul nostru V. POPOVICI ne-a transmis că a fost disputat şi a revenit pe merit gazdelor, care au jucat foarte bine după primul set. Dintre celelalte partide, s-au detaşat: Voinţa M. Ciuc — Corvinul Deva şi Progresul—Flacăra roşie Bucureşti din cele două serii feminine.

REZULTATE

MASCULIN, seria I: Industria sîrmei C. Turzii — Progresul Bucureşti 1—3, Silvania Şimleul S. — Voinţa Bucureşti 3—2, Universitatea Timişoara — Politehnica Braşov 3—1, C.F.R. Timişoara — Corvinul Hunedoara 3—2, Alumina Oradea — C.F.R. Cuj 3—0, Voinţa Arad — A.S.A. Sibiu 3—1; **seria a II-a:** Medicina Bucureşti — Constructorul Suceava 3—2, Universitatea Craiova — Electra 3—1, Relonul Săvineşti — Universitatea Bucureşti 3—0, Vagonul Ploieşti—Politehnica Iaşi 1—3, Electroputere Craiova — Siderurgistul Galaţi 3—0.

FEMININ, seria I: I.T.B. Informaţia — Voinţa Oradea 3—0, Spartac Bucureşti — Drapelul roşu Sibiu 3—1, Viitorul Bistriţa — Medicina Cluj 3—0, Voinţa M. Ciuc — Corvinul Deva 3—1, Voinţa Zalău — Sănătatea Arad 0—3, Medicina Tg. Mureş — Voinţa Braşov 0—3; **seria a II-a:** Progresul Bucureşti — Flacăra roşie Bucureşti 3—0, Viitorul Bucureşti — A.S.E. Bucureşti 3—2, Universitatea Bucureşti — Electromotor Piteşti 3—0, Sănătatea Tîrgovişte — Constructorul Bucureşti 0—3, Politehnica Galaţi — Sănătatea Ploieşti 3—0, Voinţa Constanţa — Universitatea Iaşi 3—0.

PREGĂTIREA SPORTIVĂ LA ALTITUDINE — din nou în atenţia specialiştilor!

(Urmare din pag. 1)

list american **Bruno Balke, prof. dr. L. Prokop şi Max Lakitsch,** membru în Comitetul executiv al Organizaţiei sportului din Austria, **dr. Raymond Owen,** medicul Asociaţiei Olimpice din Marea Britanie, **prof. dr. G. Schonholzer, dr. H. Howald** şi **dr. U. Frey** din Elveţia, cîţiva ziarişti şi reprezentanţi ai unor firme de medicamente din Elveţia. Din România au participat subsemnatul, ca invitat, şi biochimistul **doctorand Gh. Haralambie.**

La simpozion au fost prezentate numai patru rapoarte şi nici o comunicare, locul lor fiind afectat discuţiilor, care au constituit elementul fundamental al lucrărilor acestui simpozion. Cele patru rapoarte au fost susţinute de: **prof. dr. H. Mellerowicz,** Berlin: **Noi cercetări privind efectele antrenamentului de altitudine asupra performanţelor în probele de rezistenţă la şes; prof. dr. G. Schonholzer** (Magglinger): **Relaţii între capacitatea de efort anaerobă/aerobă în antrenamentul la altitudine; dr. R. Jackson** (Wisconsin): **Efectele antrenamentului de altitudine asupra performanţelor de la şes la atleţi; prof. dr. A. Demeter,** Bucureşti: **Relaţii între modificările sistemului nervos central, studiate în condiţii de altitudine şi performanţa sportivă.** A mai fost prezentat un film color, dedicat prezentării unor aspecte interesante ale cercetărilor medicale efectuate de un grup de specialişti din R.F. a Germaniei la St. Moritz.

Numeroasele întrebări şi discuţiile au umplut cu un conţinut foarte bogat şi deosebit de interesant lucrările acestui simpozion. Pe baza rapoartelor şi discuţiilor din prima zi, un colectiv restrîns, sub conducerea prof. dr. J. Nocker, a elaborat un chestionar, multiplicat în aceeaşi seară şi distribuit participanţilor, în vederea discuţiilor concentrate în jurul a cîtorva probleme esenţiale, dintre care subliniem următoarele:

— Cum acţionează antrenamentul la altitudine asupra randamentului sportiv la şes? (în sporturi predominant aerobe; în sporturi predominant anaerobe; în sporturi cu caracter mixt — anaerob/aerob).

Pentru sportivii care au ajuns la limita superioară a performanţelor proprii există posibilitatea ridicării pe o treaptă şi mai înaltă a capacităţii de efort şi de îmbunătăţirea performanţei?

Cît de mult durează efectele pozitive ale antrenamentului de altitudine după coborîre la şes?

Joacă readaptarea la şes vreun rol important în scăderea temporară a performanţelor sportive? Dacă da, cît de lungă este durata reacţiei negative?

Ce consecinţe practice apar în legătură cu dozarea efortului în antrenament? (care este durata optimă de şedere pe munte; care este intensitatea optimă a efortului, care este intervalul de timp optim între coborîre şi ziua concursului; e de preferat şederea continuă sau intermitentă, aşa cum preconizează Balke şi Jackson?).

La toate aceste întrebări concrete au fost solicitaţi să răspundă pe loc, a doua zi dimineaţă toţi specialiştii prezenţi, în special cei care au susţinut rapoartele. Din discuţiile de cele mai multe ori contradictorii, purtate în legătură cu toate aceste probleme spinoase ale fiziologiei şi metodicii altitudinii s-au cristalizat o serie de puncte de vedere inedite şi deosebit de utile pregătirii sportive viitoare. **Astfel, de exemplu, s-a căzut de acord ca durata pregătirii la altitudine să nu fie mai scurtă de 3 săptămîni, dar nici mai lungă de 5 săptămîni, putîndu-se repeta anual de 2—3 ori aceste şederi la altitudine. Înălţimea preferată este de 2 300—3 000 m, sub 1 800 şi peste 3 000 m efectele nefiind concludent pozitive. Şederea continuă 3—5 săptămîni a fost preferată sistemului Balke - Jackson, care preconiza antrenamente de 5—6 zile la altitudine întrerupte de cîteva coborîri la şes pentru 3—4 zile, după care sportivii ar urma să urce din nou. S-a căzut de acord, de asemenea, că zilele 4, 5 şi 6 ar fi cele mai nimerite pentru organizarea competiţiilor la şes după coborîre.**

Chiar şi în aceste condiţii de lucru concrete şi discuţii foarte amănunţite, purtate de oameni de ştiinţă care au dedicat ani de zile de studiu acestor probleme, au rămas o serie de aspecte nelămurite, care vor trebui aprofundate şi clarificate într-un viitor apropiat. Astfel a rămas deschisă problema readaptării la şes, în special sub aspect neurofiziologic şi psihologic, efectul antrenamentului la altitudine asupra probelor anaerobe, alegerea subiecţilor supuşi cercetării (să se aleagă sportivi de nivel mediu sau înseşi vîrfurile sportului mondial să fie „deranjate" cu astfel de cercetări?). Aceste probleme insuficient lămurite constituie totodată punctele cardinale ale cercetărilor de viitor din acest domeniu, toţi participanţii fiind convinşi că acest plan de perspectivă va fi realizat în curînd, în folosul progresului sportului mondial.